

Primljeno: 03.04.2025. 09:01:50 h		
Rasvjetla i signalizacija	Uredništvo suda	
034-03/23-01/14	376-08/IP	
Uredništveni broj	Podloga	Uputa
437-25-10	0	

d4379659

ni broj: Us II-30/2025-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Mirjane Čačić, članica vijeća te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja TELEMACH HRVATSKA d.o.o., Zagreb, Josipa Marohnića 1, OIB: 70133616033, po opunomoćeniku odvjetniku

, protiv tuženika HRVATSKE
REGULATORNE AGENCIJE ZA MREŽNE DJELATNOSTI, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša-Mihanovića 9, OIB: 87950783661, radi povrede odredbe članka 43. Zakona o elektroničkim komunikacijama, na sjednici vijeća održanoj 18. veljače 2025.

presudio je

- I Poništava se odluka Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-07/23-01/33, URBROJ: 376-05-2-23-07 od 6. srpnja 2023. i predmet vraća na ponovni postupak.
- II Odbija se prijedlog za određivanje privremene mjere.
- III Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak ovog spora u iznosu od 1.244,27 EUR, u roku od 60 dana od pravomoćnosti ove presude.

Obrazloženje

1. Presudom ovog Suda poslovni broj: Us II-118/2023-7 od 3. listopada 2023., odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje tuženikovog inspekcijskog rješenja, odbijen je prijedlog za određivanje privremene mjere i odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troška.
2. Vrhovni sud Republike Hrvatske je prihvaćanjem zahtjeva za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude, svojim rješenjem, broj: U-zpz-10/2024-7 od 16. siječnja 2025., predmet vratio ovom Sudu na ponovno rješavanje. Kao razlog ukidanja ovosudne presude Vrhovni sud Republike Hrvatske navodi neobrazlaganje razloga zbog kojih ovaj Sud nije prihvatio, po tužitelju predloženo vještačenje.
3. U ovom je sporu pobijana odluka tuženika kojom je utvrđeno da tužitelj postupa protivno odredbi članka 43. stavku 1. i stavku 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine, broj 76/22, dalje: ZEK) na način da nadzire SMS promet između krajnjih korisnika i blokira određene vrste SMS poruka koje, po ocjeni

tuženika, ne predstavljaju sigurnosni rizik ili napad na elektroničke komunikacijske mreže i usluge pa nisu nužne za održavanje ili ponovnu uspostavu sigurnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga pa se tužitelju zabranjuje primjena mjera nadzora SMS prometa i blokade SMS poruka koje ne predstavljaju sigurnosni rizik ili napad na elektroničke komunikacijske mreže i usluge i koje nisu nužne za održavanje ili ponovnu uspostavu sigurnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga te mu se nalaže da odmah po primitku rješenja uskladi svoje postupanje s člankom 43. stavkom 2. ZEK-a i ukine primjenu takvih mjera nadzora i blokade SMS prometa, sve uz prijetnju izricanja novčane kazne.

4. Tužitelj ovakvu odluku pobija smatrajući da je tuženik pogrešno zaključio da tužitelj nadzorom i ograničavanjem prijenosa SMS poruka neautoriziranih pošiljatelja povrjeđuje odredbu članka 43. ZEK-a. Tužitelj se poziva na obveze iz GDPR-a, NIS2 Direktive i ENISA-ine dokumente i navodi da koristi mjere zaštite mreže i usluga za svoje korisnike, koje odgovaraju najboljoj praksi u EU i svijetu, detaljno opisuje karakteristike i način funkcioniranja svojeg vatrozida te je uvjeren da je korištenjem najnaprednijih tehničkih mogućnosti zaštitio korisnike od zloporabe i time zaštitio sigurnost i cjelovitost komunikacijske mreže, u skladu sa zahtjevima iz čl. 43., st. 1., 2. i 3. ZEK-a pa predlaže poništiti rješenje tuženika i predlaže provođenje vještačenja na ove okolnosti.

5. Tuženik, pak, drži da je ključni razlog za primjenu ove sporne mjere nadzora SMS poruka komercijalni interes Telemacha koji je implementirao mjere nadzora putem vatrozida koji omogućava propuštanje poruka određenih pošiljatelja (kao što su Facebook, Google, Tik-Tok i sl.), pri čemu se poziva na postupanja drugih operatera telekomunikacijskih usluga, koji dopuštaju protok SMS poruka istog sadržaja, koje tužitelj vatrozidom zaustavlja, zbog čega smatra da tužitelj primjenjuje mjere tajnog nadzora koje su, samo iznimno dopuštene.

6. Tužbeni zahtjev je osnovan.

7. Shodno stavu iz odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske, ocjena zakonitosti odluke tuženika ovisi o stručnoj procjeni kvalitete operativnog sustava tužitelja uspostavljenog u svrhu zaštite korisnika od zloporaba podataka, sve u odnosu na odredbu članka 43. ZEK-a.

8. S obzirom na tehničku prirodu suštine ovog spora, to jest jesu li ili nisu, u svrhu zaštite krajnjih korisnika tužitelja, upotrijebljene tehnički najprikladnije mjere zaštite uspostavom spornog vatrozida, za sada nije moguće otkloniti prigovore tužitelja bez da se u tehnički stručnom smislu evaluiraju prigovori tužitelja.

9. Stoga, Sud nalazi da je, s obzirom na suštinski promijenjenu materijalno pravnu osnovu relevantnu za ovaj predmet, postupak pred tuženikom potrebno ponoviti te u ponovnom postupku izvesti dokaze na okolnost je li po tužitelju primijenjeni vatrozid u smislu odredbi Zakona o kibernetičkoj sigurnosti (Narodne novine, broj 14/2024) dopuštena mjera nadzora SMS poruka, koja je nužna za održavanje ili ponovnu uspostavu sigurnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga.

10. Prijedlog tužitelja za određivanje privremene mjere Sud nije našao osnovanim, jer se privremena mjera, sukladno članku 42. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine broj: 36/24, dalje ZUS) određuje ako je to nužno kako bi se izbjegla šteta koja bi se teško mogla popraviti, a privremena mjera nije protivna javnom interesu, niti bi se njome nanijela veća nenadoknativa šteta protivnoj stranki, što sve tužitelj nije dokazao niti učinio vjerojatnim.

11. Obzirom da tužitelj u ovom sporu, u konačnici uspio, ima pravo na naknadu troškova spora, za sastav tužbe u iznosu od 1.244,27 EUR, koliko je zatražio pa je

sukladno članku 147. stavku 1. ZUS- zatraženi iznos troška dosuđen na teret tuženika koji je spor izgubio.

12. Slijedom svega naprijed navedenog, a temeljem članka 117. stavka 1. i članka 148. stavka 1. ZUS-a, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 18. veljače 2025.

Predsjednica vijeća:
Senka Orlić-Zaninović

Dokument je elektronički potpisan:

Senka Orlić-Zaninović

Vrijeme potpisivanja:

31-03-2025

12:58:18

DN:

C=HR

O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97-IDC1156415448522D3133363133333630303638

OU=Signature

S=Orlić-Zaninović

G=Senka

CN=Senka Orlić-Zaninović

